

ת"פ 15500/03/19 - מדינת ישראל נגד דני אפשטיין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 15500-03-19 מדינת ישראל נ' אפשטיין
לפני כבוד השופט בני שגיא
המאשימה מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ליטל קורן
נגד
הנאשם דני אפשטיין
על-ידי ב"כ עו"ד ניר אלפסה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן המחזיק שני אישומים, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**).
2. **על-פי עובדות האישום הראשון**, עובר ליום 18.2.2019 או בסמוך לכך, קשר הנאשם קשר עם אחר שזהותו אינה ידועה (להלן - **האחר**), לבצע שוד. לשם כך הצטייד הנאשם באקדח אוויר. ביום 18.2.2019 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, ישב א.י (להלן - **המתלונן**) ברכבו ברחוב צבי שץ 59 בחולון. בשלב מסוים, ניגשו הנאשם והאחר לרכב. הנאשם ניגש לדלת הנהג, פתח אותה, שלף את האקדח, דרך אותו והצמידו לראשו של המתלונן ולאחר מכן לצלעותיו ודרש ממנו את כספו ואת הטלפון הנייד שלו. עקב חששו מפני הנאשם, מסר המתלונן לנאשם את ארנקו ואת הטלפון הנייד שלו. הנאשם איים על המתלונן שלא יזוז ממקומו למשך עשר דקות, והנאשם יחד עם האחר נמלטו מהמקום.
באישום זה הורשע הנאשם, כאמור, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.
3. **על-פי עובדות האישום השני**, ביום 24.2.2019 בשעה 18:00 או בסמוך לכך, ישב ס.ר (להלן - **המתלונן**) ברכבו, מונית מ.ר 9944526 שעמדה ברחוב נעמי שמר 3 בחולון. בשלב מסוים, ניגש הנאשם לרכב כשהוא מצויד באקדח, פתח את דלת הרכב והתיישב במושב הקדמי לצד המתלונן. או אז שלף הנאשם את האקדח, דרך אותו, כיוונו לעבר חזהו של המתלונן, ודרש ממנו את כספו. עקב חששו מפני הנאשם, מסר המתלונן לנאשם את כספו. בטרם צאתו של הנאשם מהרכב, נטל את הטלפון הנייד של המתלונן שהיה מוחזק בקדמת הרכב ונמלט מהמקום.
באישום זה הורשע הנאשם, כאמור, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות.
4. הגם שהצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, הוסכם כי עובר לשמיעת טיעוני הצדדים יופנה הנאשם לשירות המבחן ובמקביל יחל בהליך גמילה מהתמכרויות בקהילה טיפולית סגורה, וככל שיתקדם בהליך השיקומי

ועד לתקופה של כשנה, לא תבקש המאשימה לטעון לעונש.

5. למרבה הצער, ביום 22.1.2020 התקבל עדכון משירות מבחן לפיו ביום 21.1.2020, בעת יציאתו של הנאשם מהקהילה הטיפולית לבנק לצורך משיכת כספי הביטוח הלאומי, הוא נמלט מהמקום ונעלם. נוכח התנהגותו והפרת כללי הטיפול הוחלט כי הנאשם לא יוכל לשוב לקהילה הטיפולית. ביום 5.2.2020 אותר הנאשם כשהוא שוהה בבית הוריו בכתובת מעצר הבית החלופית. עקב כך, ביקשה המאשימה לטעון לעונש, ומכאן - גזר הדין.

תסקירי שירות המבחן

6. הוגשו שלושה תסקירים, הכוללים התייחסות לנתוניו של הנאשם ולניסיונות לשלבו בהליך שיקומי בתכנית "צעדים" בקהילת "קריית שלמה".

7. הנאשם, בן 44, רווק, יליד אזרביג'אן, עלה לארץ עם משפחתו בהיותו בן 14. טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ובאותה עת לא עבד. לאחר עלייתו ארצה, חווה הנאשם קשיי הסתגלות חברתיים ולימודיים ולא גויס לצבא בשל הסתבכותו עם החוק. בני משפחתו של הנאשם נורמטיביים, והם תומכים ומלווים את הנאשם בהליכים המשפטיים והטיפוליים.

מזה שנים רבות מנהל הנאשם אורח חיים התמכרותי. לאחר סיום לימודי התיכון החל להשתמש בסמים, ועם הזמן התמכרותו הלכה וגברה והוא החל לצרוך סמים קשים. לאורך השנים פנה מספר פעמים למסגרות אשפוז והשקיע מאמצים להיגמל מסמי רחוב, אולם התקשה לשנות את דפוסי התנהגותו והמשיך בקשרים בעייתיים עם עוברי חוק. לצד זאת, הצליח להתמיד בעבודה כשומר במועדונים וניהל מערכת יחסים זוגית. בשנת 2015 עבר תאונת דרכים בעקבותיה הסלימה התמכרותו למשככי כאבים וחלה נסיגה משמעותית בתפקודו אשר כללה, בין היתר, מעורבות עם החוק.

הנאשם תיאר כי ביצע את העבירות על רקע צרכים התמכרותיים וחובות כספיים שצבר. לדבריו, נדרש להשיב חובות בגין הלוואות שונות שנטל, בין היתר מגורמים שוליים, לצד צורך עז לממן רכישת משככי כאבים. מדבריו עולה כי חיפש פתרון מהיר וזמין למצבו ולכן החליט לרכוש אקדח אוויר באמצעותו יוכל לבצע שוד. עוד ציין, כי מעצרו הנוכחי בלם את תהליך ההתדרדרות בו היה מצוי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטל אחריות על מעשיו אך בד בבד מתקשה לגלות אמפתיה לפגיעות שנגרמו למתלוננים כתוצאה ממעשיו.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי תקופת שהותו בקהילה ידעה עליות ומורדות. חודשו הראשון בקהילה לווה בקשיים פיזיים ונפשיים שנבעו מתסמיני גמילה מסמים. הגם שתפקד באופן תקין, שמר על סדר יום והשתתף בקבוצות הטיפוליות, הנאשם התקשה להעמיק בדפוסיו הבעייתיים, ביטא עמדות קורבניות, התקשה לקבל סמכות והרבה לבדוק את גבולות המסגרת ולעבור על חוקי הקהילה. על רקע זה עלתה התלבטות באשר לסיום הטיפול אך הוחלט להמשיך ולבחון תפקודו ויכולתו לעמוד בתנאי הטיפול לאורך זמן נוכח הנכונות שביטא להמשיך לקדם את מצבו ולערוך שינוי בדפוסי התנהגותו ובאורחות חייו.

כפי שצינתי לעיל, ביום 21.1.2020 ברח הנאשם מהקהילה ועל כן הוחלט על הפסקת הטיפול בעניינו. התסקיר האחרון שנערך לאחר הפסקת הטיפול בקהילה מלמד, כי בשבועות שקדמו לבריחתו, הרבה הנאשם לבדוק את גבולות המסגרת באופן שהוביל לצעדים משמעותיים נגדו, לרבות בידודו וניתוקו מחבריו בקהילה. הנאשם חש כי

המדריכים מחמירים עמו בגישתם והוא התקשה לשאת זאת ובחר לעזוב את המסגרת. להערכת שירות המבחן, בעיתוי הנוכחי כוחותיו של הנאשם לעריכת שינוי משמעותי בדפוסי התנהגותו מוגבלים, ולכן התסקיר אינו כולל המלצה שיקומית.

ראיות לעונש

8. מטעם התביעה הוגש גיליון הרשעותיו של הנאשם, ממנו עולה הרשעה אחת בעבירה של גניבה משנת 2015, בגינה נדון למאסר על תנאי וצו התחייבות להימנע מעבירה (תע/1). כמו כן, הוגשה הצהרתו של נפגע העבירה באישום הראשון, המלמדת על הפגיעה והנזקים הנפשיים שנגרמו לו בשל העבירה (תע/2).

טיעוני הצדדים לעונש

9. **באת-כוח המאשימה**, עו"ד ליטל קורן, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם; הפגיעה בערכים המוגנים; התחושות הקשות שמעשים כגון אלה מותירים בנפשם של נפגעי העבירה; התכנון המוקדם שאפיין את האירועים וכלל הצטיידות מוקדמת באקדח אוויר ובאישום הראשון גם קשירת קשר עם אחר; הנזקים הכלכליים שנגרמו כתוצאה מביצוע העבירות; והפגיעה בפרטיות נוכח גניבת הטלפונים.

התביעה ביקשה לראות בשני מעשי השוד שני אירועים נפרדים. לשיטתה, מתחם העונש ההולם באישום הראשון צריך לנוע בין 3 שנות מאסר ל- 6 שנות מאסר; ובאישום השני בין 4 שנות מאסר ל- 7 שנות מאסר.

התובעת התייחסה בטיעוניה להודאתו של הנאשם, עברו הפלילי, ולהליך הטיפולי שנגדע.

בסיכומו של טיעון, עתרה התובעת למקם את הנאשם בכל אחד מהמתחמים בשליש התחתון של המתחם, ולצבור חלקית את הענישה במתחמים, כך שעונשו לא יפחת מ- 5 וחצי שנות מאסר, לצד עונשים נלווים.

10. **בא-כוח הנאשם**, עו"ד ניר אלפסה, התייחס בטיעוניה להודאת הנאשם וקבלת האחריות; העובדה כי המעשים לא לוו באלימות פיזית; השוני במידת הנזק הפוטנציאלי בין אקדח אוויר לנשק ממשי; הרכוש שנשדד לא היה רב וחלקו אף הושב למתלונן באישום השני.

הסניגור סבר כי קיים דמיון רב בין האירועים ביחס להלך רוחו של הנאשם, למניע ולסמיכות הזמנים, וטען למתחמים נמוכים משמעותית מאלו להם טענה המאשימה.

לעניין המניע נטען, כי המעשים בוצעו על רקע צריכת סמים וכדורים פסיכיאטרים, כמו גם חובות שנצברו מהלוואות שנטל.

הסניגור אף עמד בהרחבה על דפוסי ההתמכרותיים של הנאשם לאורך השנים, ועל התמדתו בהליך השיקום בקהילה הטיפולית במשך כחצי שנה, בנוסף להשתלבותו בטיפול עוד בתקופת המעצר.

בסופו של טיעון, עתר הסניגור למקם את הנאשם בתחתית המתחמים, תוך חפיפה ממשית ביניהם.

11. בדבריו האחרונים, **טען הנאשם** כי הוא מתחרט על "כל הדברים הנוראיים" שעשה, וציין כי הוא מודע לכך שהוא "צריך לשלם על זה". עוד הוסיף, כי הוא מקווה להישאר נקי מסמים ומבקש עזרה בעניין.

מתחם העונש ההולם

12. כאמור, כתב האישום אוחז שני אישומים. מדובר בשני מעשי שוד נפרדים ולא בעבירה רציפה ומתמשכת, שכן אלה בוצעו כלפי מתלוננים שונים, במקומות שונים ובפער זמנים של 6 ימים בין מקרה למקרה (ע"פ 6007/13 אבו שהאב נ' מדינת ישראל, פס' 10 (20.1.2015)). לפיכך, אקבע מתחם נפרד לכל אישום, אף אם סקירת הפרמטרים תיעשה במשותף נוכח הדמיון בין האירועים.

13. בתי המשפט עמדו פעמים רבות על החומרה הטמונה בעבירות השוד, בפרט בנסיבות בהן נעשה שימוש בנשק:

"היא מבטאת אי קבלה של תפישות היסוד של בחברה באשר לכבוד שיש לנהוג בגופו של אדם ובזכותו על רכושו. היא מבטאת תפילה שלפיה כוח הזרוע הוא שמכתיב את ההתנהלות וגורמת לכך שהציבור מתנהל בתחושה של חוסר ביטחון אישי, בדיעה כי פורענות עשויה להתרגש עליו גם בהלכו לתומו ברחוב, מידו של מי אשר מבקש לעשות רווח קל. אותם אזרחים תמימים זכאים ללכת ברחוב מוגנים מפני תוקף ואורב שאינו רואה לנגד עיניו אלא את עניינו שלו. בגזירת הדין בעבירה מסוג זה ראוי כי בית המשפט ייתן את הדעת, לצד נסיבותיו האישיות של הנידון והאפשרות לשקמו, גם לצורך לשלוח מסר ברור לפיו מי שנכון לבצע מעשיו מעין אלה צפוי לעונש משמעותי שיבטא גם את פגיעתו הרעה בחברה, לצד שיקולי הענישה האחרים" (ע"פ 4177/06 מדינת ישראל נ' אבו הויד, פס' 5 (21.6.2006)).

14. אין חולק כי מעשיו של הנאשם חמורים וראויים לכל גינוי והוקעה. לא זו בלבד שהעבירות בוצעו תוך שימוש באקדח אוויר, אלא שגם האישום הראשון טומן בחובו חומרה מוגברת בשל ביצוע העבירות יחד עם אחר.

15. מעשיו של הנאשם פגעו באותם **ערכים מוגנים** שנועדו לשמור על תחושת הביטחון של הציבור בכלל, ועל תחושת הביטחון האישי של נפגעי העבירה בפרט. כמו כן נפגעו גם ערכים נוספים בהיבט הרכושי.

16. **מידת הפגיעה** בערכים אלו בלתי מבוטלת, בין היתר, נוכח ההצטיידות המוקדמת והשימוש שעשה הנאשם באקדח אוויר, וכן עקב ביצוע עבירה נוספת תוך פחות משבוע ימים.

17. שני האירועים בהם הורשע הנאשם משקפים **תכנון מוקדם** של מעשי העבירה, שבא לידי ביטוי בהצטיידות מוקדמת באקדח אוויר, בביצוע עבירות בשעות החשיכה, ובבחירת נפגעי עבירה המהווים 'טרף קל' (נהגים שישבו בגפם ברכבם).

18. מעובדות כתב האישום הראשון עולה, כי **הנאשם היה הדומיננטי והאקטיבי מבין השניים**: הוא שהצטייד באקדח ועשה בו שימוש בעת ביצוע העבירה, הוא שדרש ונטל את הרכוש מהמתלונן, והוא שאיים על המתלונן לבל יזוז ממקומו עד שהשניים ימלטו מהמקום.

19. מבחינת **הנזק הפוטנציאלי**, אמנם, עבירה של שוד באמצעות אקדח אוויר פחות חמורה מאשר שוד באמצעות אקדח אמיתי שמסוגל להמית ועלול להוביל לפגיעה בחיי אדם. עם זאת, גם בכוחו של אקדח אוויר

להביא לפגיעה בגוף, ומכל מקום - קיימת אפשרות להתלקחות אלימה (עד לכדי פגיעה בגוף), שכן לא ניתן לצפות כיצד יתפתח האירוע שאינו תלוי רק בנאשם אלא גם בתגובת הקורבן.

20. מבחינת ה**נזק הקונקרטי**, אין חולק כי כאשר אדם מן היישוב נקלע לסיטואציה המתוארת באישומים הראשון והשני, יש לראותה ככזו המשפיע עליו, פוגעת בו ומטילה עליו אימה. בהקשר זה נקבע זה מכבר כי "**נקל לשער את האימה האופפת את הקרבן... אל מול השודד - שהרי אין היא יודעת אם יש בידי נשק ומה כוונותיו האלימות**" (ע"פ 6752/10 **טרואשוילי נ' מדינת ישראל**, פס' ז (5.4.2011)). הדברים עולים במישרין מהצהרת נפגע העבירה באישום הראשון, אשר פירט את עוצמת החרדה שאפפה ועודנה אופפת אותו. אשר לנזק הכספי - הנאשם שדד את מכשירי הטלפון הניידים של המתלוננים, כאשר המכשיר הוחזר למתלונן באישום השני. כתב האישום אינו נוקב בסכומי הכספים המזומנים שנשדדו.

21. **הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות** הן התמכרות לסמים והרצון לזכות ברווחים מהירים לכיסוי חובות כספיים שצבר מול גורמים שוליים.

22. לא זו בלבד שהנאשם **יכול היה להימנע מהמעשה**, אלא שכעבור פחות משבוע החליט לחזור עליו פעם נוספת, ונדמה כי המעצר הוא שגרם לו להפסיק את ביצוע העבירות.

23. אשר ל**פסיקה הנוהגת** בגין עבירה של שוד, מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלוונטיים:

ע"פ 8271/17 **מדינת ישראל נ' אבו גליון** (30.1.2018) דן במערער, בעל עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של קשירת קשר ושוד בנסיבות מחמירות. המערער ביצע עם אחר שוד של מכשירי טלפון ניידים משני צעירים, באמצעות חפץ דמוי אקדח ואקדח מסוג סטאר, כאשר במהלך השוד נורו יריות באוויר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 15 ל- 40 חודשי מאסר, והשית עונש של 23 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל, כך שהעונש הוחמר ל- 31 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 6107/17 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (6.11.2017) דן במערער, בעל עבר פלילי מכביד, שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בסוף פרשת התביעה בשתי עבירות של שוד בנסיבות מחמירות. המערער ביצע מעשי שוד של טלפונים סלולריים ביחד עם אחרים. בשני המקרים המתלוננים נחבלו או הוכו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 22 ל- 48 חודשים, והשית עונש של 28 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

ע"פ 1326/14 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (2.6.2014) דן במערער, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של שוד. המערער ביצע שוד של סניף דואר באמצעות כלי הנחזה להיות אקדח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 18 ל- 42 חודשי מאסר, והשית עונש של 24 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

ע"פ 1114/15 **גנאים נ' מדינת ישראל** (16.11.2015) דן במערער, נעדר עבר פלילי, שהורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של קשירת קשר ושוד בנסיבות מחמירות. המערער ביצע יחד עם אחר שוד של חנות מכולת באמצעות כלי הנראה כאקדח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 18 חודשי מאסר ל- 5 שנות מאסר, והשית עונש של 42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

ע"פ 5411/13 **אפרת נ' מדינת ישראל** (10.12.2014) דן במערער, בעל עבר פלילי עשיר, שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון (בשלב מוקדם של שמיעת הראיות) בעבירות שונות, בין היתר, בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות. באישום הרלוונטי לעניינו, ביצע המערער שוד של שליח פיצה באמצעות סכין מטבח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר, והשית על הנאשם בגין האישום הרלוונטי, עונש של 4 שנות מאסר, כאשר העונש הכולל עמד על 5 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש.

ת"פ (מרכז) 52895-01-18 **מדינת ישראל נ' אפרת** (16.1.2019) דן בנאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות והחזקת תחמושת. הנאשם ביצע שוד של סניף בנק באמצעות אקדח אוויר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 14 ל-44 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 21 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (ת"א) 12384-08-17 **מדינת ישראל נ' ביקובסקי** (26.6.2018) דן בנאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון ב-4 עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, ועבירות נוספות הקשורות לרכב. הנאשם ביצע שוד של חנות תכשיטים באמצעות אקדח אוויר ועטיית מסיכה וכפפות. במקרה נוסף, ביצע הנאשם שוד של סניף בנק באמצעות אקדח אוויר. באותו מקרה שהתברר בפניי, קבעתי מתחמי ענישה שונים לכל אירוע, כאשר למקרה הראשון נקבע מתחם שנע בין 28 ל-58 חודשי מאסר, ולמקרה השני מתחם שנע 25 ל-55 חודשי מאסר. על הנאשם הושת עונש כולל בגין כל ארבעת האישומים שעמד על 68 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים.

24. על יסוד השיקולים שפורטו, הגעתי למסקנה כי **מתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום הראשון נע בין 22 ל-50 חודשי מאסר בפועל; ומתחם העונש ההולם בגין האירוע מושא האישום השני נע בין 20 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. ההבדל בין שני המתחמים נעוץ בעיקר בעובדה כי באישום הראשון דובר בביצוע בצוותא.

קביעת העונש בתוך המתחם

25. במסגרת קביעת העונש המתאים לנאשם, בחנתי את הנסיבות הרלוונטיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. הגם ששירות מבחן ציין שהנאשם מתקשה לגלות אמפתיה לפגיעות שגרם למתלוננים, כך שעל פניו לא מתקיים בעניינו ההיבט של הפנמת הפסול במעשיו; עדיין, יש לזקוף לזכותו את הודאתו, **לקיחת האחריות והיסכון בזמן הציבורי**. זאת ועוד, בהינתן מכלול נתוניהם של המתלוננים - שאחד מהם נתון בחרדות בעקבות האירוע, והשני כבן 80 - מצאתי כי יש ליתן משקל גם לחסכון בעדותם.

נסיבות חייו המורכבות של הנאשם לרבות אורח חייו התמכרותי במשך שנים רבות, באו לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן. אין ספק כי להתמכרותו של הנאשם לסמים הייתה השפעה בלתי מבוטלת על ביצוע מעשה העבירה. יחד עם זאת, התמכרות לסמים אינה יכולה להצדיק ביצוען של עבירות ממין זה, או בכלל, ולכן מצאתי כי משקלם של הנתונים האישיים מצדיק הקלה מסוימת בעונש, אם כי מופחתת.

כאמור, לחובת הנאשם הרשעה אחת בעבירה של גניבה משנת 2015, בגינה נדון למאסר על תנאי. מדובר בהרשעה אחת ישנה, שמקבלת משמעות מוגברת בהתחשב בגילו של הנאשם (בן 44 שנים). כמו כן, הנאשם מעולם לא נשא עונש מאסר בפועל. על כן מצאתי ליתן **לעברו הפלילי** של הנאשם משקל נמוך מאד.

אשר **למאמציו של הנאשם לחזור למוטב**. כידוע, נעשו ניסיונות רבים לעזור לנאשם להיגמל מסמים ולהשתקם, אך למרבה הצער אלה לא צלחו ומסקנתו האחרונה של שירות המבחן עגומה. עם זאת, לא ניתן להתעלם מההליך הטיפולי הקשה ומהמאמצים הרבים שהשקיע הנאשם כדי לנסות ולהפסיק את השימוש בסמים. אין ספק, כי אילו הליך השיקום היה מצליח, היה מקום לסטות בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם. ואולם, בסופו של דבר, הנאשם ברח כאמור מהקהילה. בנסיבות אלה, ועל רקע המאמץ שעשה הנאשם במהלך 6 החודשים האחרונים, יש מקום להתחשבות מסוימת בעונש.

26. שקלול הנתונים האמורים מוביל למסקנה כי יש מקום למקם את הנאשם בחלק התחתון של כל אחד מהמתחמים שנקבעו.

סיכום

27. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם עונש כולל כמפורט להלן:

- א. 38 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו שבין יום 24.2.2019 ועד יום 30.7.2019.
  - ב. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה בה הורשע או עבירת רכוש מסוג פשע.
  - ג. הנאשם ישלם למתלונן באישום הראשון פיצוי בסך 3,000 ₪, ולמתלונן באישום השני פיצוי בסך 2,000 ₪. המאשימה תמציא למזכירות פרטי המתלוננים. הפיצוי יקוזז מההפקדה במ"ת 15364-03-19.
  - ד. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מההפקדה במ"ת 15364-03-19.
  - ה. ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.
- הנאשם יתייצב ביום 1.7.2020 במתקן "ניצן" או במתקן אחר עליו יורה שב"ס בהליך המיון המוקדם, ככל שיערך כזה. זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום ג' אייר תש"פ, 18/05/2020 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט